

© Editura EIKON

București, Calea Giulești 333, sector 6
cod poștal 060269, România

Difuzare / distribuție carte: tel/fax: 021 348 14 74
mobil: 0733 131 145, 0728 084 802
e-mail: difuzare@edituraeikon.ro

Redacția: tel: 021 348 14 74
mobil: 0728 084 802, 0733 131 145
e-mail: contact@edituraeikon.ro
web: www.edituraeikon.ro

Editura Eikon este acreditată de Consiliul Național al
Cercetării Științifice din Învățământul Superior (CNCSIS)

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

LA BOÉTIE, ÉTIENNE DE

Sonete : cu 60 de gravuri de epocă / Étienne De La Boétie ; traducere,
biografie și note Dan Dănilă. - București : Eikon, 2021

ISBN 978-606-49-0559-8

I. Dănilă, Dan (trad.) (note)

821.133.1

Coperta: Dan Dănilă

coperta I *Étienne de la Boétie*, portret de epocă

Coperta IV *Étienne de la Boétie*, manuscris olograf

Editor: Valentin Ajder

Étienne De La Boétie

SONETE

traducere, biografie și note
Dan Dănilă

Cu 60 de gravuri de epocă

E I K O N

București, 2021

Cuprins

I [<i>Amor, îți cer iertare, ți-am încredința</i>]	5
II [<i>Amorul e, amorul, simt, este chiar el</i>]	7
III [<i>Inimă, fie: azi renunț la libertate</i>]	9
IV [<i>Acum, când arșița avană a trecut</i>]	11
V [<i>I-am văzut ochii răpitori, fața senină</i>]	13
VI [<i>Mulți zic de mine: de ce se vaită necăji</i>]	15
VII [<i>Câteodată, când să te slăvesc cute</i>]	17
VIII [<i>Veni-va oare ziua când numele-ți depli</i>]	19
IX [<i>O, multe grații ai, însă cea mai frumoasă</i>]	21
X [<i>Te văd, Dordogne a mea, umil curgând</i>]	23
XI [<i>Tu ce m-auzi oftând, nu fi aspru cu min</i>]	25
XII [<i>Ce este? Ce? O, vânt, o nouri, o furtună</i>]	27
XIII [<i>Voi care încă nu știți ce-i iubirea poat</i>]	29
XIV [<i>O, inimă ușoară, bravură prefăcut</i>]	31
XV [<i>Victima ta nicicând eu n-o să fiu</i>]	33
XVI [<i>A fost un vis, am spus asta vreodată</i>]	35
XVII [<i>Gândirea de mi s-a întors acasă</i>]	37
XVIII [<i>Era mă blamez de-a pururea</i>]	39
XIX [<i>În fața ei când așteptam înfrigura</i>]	41
XX [<i>Sonete blestamate, voi ați îndrăzni</i>]	43
XXI [<i>Prieteni, nu vă-nversunați pe mine</i>]	45
XXII [<i>Uimit, când îți contemplan ochii răpitori</i>]	47

XXIII [Ochii tăi fermecați îmi dau curaj]	49
XXIV [Trebuie să o spun, speranța a murit]	51
XXV [Nevolnic am trăit tristețe-adânc]	53
XXVI [Cum așa dur destin mi s-a ursit]	55
XXVII [Prea obosit de-a istovi al meu amar]	57
XXVIII [Cum de Amor n-am nici o apărare]	59
XXIX [Deja străluce ziua binecuvântat]	61
XXX [Unul cântă iubirile Elenei minunate]	63
XXXI [Singur treceam, gândind la griji trăite]	65
XXXII [Vai, e bolnavă – ce leac, ce ajuto]	67
XXXIII [O, oare cine-a mai zărit așa o barc]	69
XXXIV [În arșița de iulie ce toate le-ofilește]	71
XXXV [Ziua, al soarelui dar care strălucește]	73
XXXVI [Voi răspândi în lume spiritul ei ales]	75
XXXVII [Vreau să știți ce arme avea, cum a putu]	77
XXXVIII [Mulți care-aud cum o slăvesc așa]	79
XXXIX [Aș vreau să fac un solemn legământ]	81
XXXX [„Cunosc inima-ți fermă, statornica ta fire]	83
XXXXI [Cu scoarțe aurite, am un tom toscan]	85
XXXXII [Acum, pe loc, vreau să mă dojenești]	87
XXXXIII [Podoaba Franței dacă o aud vorbin]	89
XXXXIV [Vederea mi-ai redat-o, Amor, mărturisesc]	91
XXXXV [Vai, câte zile, câte nopți am viețui]	93
XXXXVI [Dreptate am, sau să îmi spun amarul]	95
XXXXVII [Doamnă, văd că Amorul nu-mi dă pace, e]	97
XXXXVIII [Singura ta mândrie, orb copil ce ești]	99
XXXXIX [Nu pot să cred din Venus c-a ieși]	101

L [Amor, când libertatea mi-a pierit]	103
LI [Nu-i nici o palmă de pământ sub soar]	105
LII [Zei mi-s martori, o spun sus și tare]	107
LIII [Soarele zilei cu arșiță schimbătoare]	109
LIV [O lungă zi de luni fu bătălia ce]	111

I

Amor, îți cer iertare, ți-am încredințat
Voce și ani, tot ce am scris vreodată,
Lacrimi, plânsori și jale suspinată.
Nu țin nimic din tot ce ne-a legat.

4

Cu mine soarta, vai, s-a tot jucat.
Iubire, nu de mult râdeam de tine.
Renunț, robite, că am greșit văd bine
Ferindu-mi inima; de ea m-am lepădat.

8

Ți-am amânat izbânda cu-orice preț.
Dacă mă ierți, ți-e gloria mai mare.
Cu prima lovitură nu m-ai dărmădat,

Dar știi, învingătorul este mai măreț
Când prinsul se predă fără apărare,
Iar stima crește când bine s-a luptat.

12

II

Amorul e, amorul, simt, este chiar el,
Cel mai avan, otrava cea mai tare, 16
Sărmana inimă larg i-a deschis intrare!
El, crud, nu m-a străpuns cu un cârcel,

Ci arc, săgeată, tolba-i mă căznesc.
Deja de-o lună libertatea-i moartă, 20
Iar venele-mi, veninul morții poartă,
Pierdut-am inima, simțuri mă părăsesc.

Oare acest Amor întruna s-a-ntețit
Ca să-i primesc întregul chin în mine? 24
Dacă mă crezi, repară, dând crezare.

Cu lacrimi te hrănești, plâns îți promit,
O să te îmbroscătesc iar cu suspine: 28
Acesta să îmi fie necazul cel mai mare.

III

Inimă, fie: azi renunț la libertate.
La ce bun să mai caut apărare
Dacă durerea crește tot mai mare.
Puterile avute mi-s de tot secate. 32

Cândva rațiunea m-a-nvățat de bine.
Acum e răzvrătită, vrea s-o crez,
Să fiu docil și să mă resemnez.
Nimeni n-a fost înlănțuit ca mine. 36

Să mă predau e timpul potrivit
Când mințile de tot m-au părăsit.
Văd cum Amorul, fără vina mea,
Mă pedepsește ca pe un mârșav. 40
Iar acest mare rege, ar mai vrea
Și gândul, de-i greșit, să-i fie sclav.

IV

Acum, când arșița avană a trecut,
Toamna pestriță în ciubere calcă
Sub tălpi strugurii copti să-i stoarcă,
Dar chinul meu de-abia a început. 44

Își bate snopii adunați țaranul,
În beci butoaie pline adunând, 48
Din pomi roadele coapte scuturând,
Răsplata trudei ce-o aduse anul.

Să fie semnul soartei ce-mi arată
Că mi s-a retezat nădejdea toată? 52
Desigur nu, dar sunt încredințat

Că voi primi, dac-aș putea ghici,
Pe-atât cât poate omul profeți:
Al lungilor speranțe, rodul minunat. 56

V

I-am văzut ochii răpitori, fața senină:
Un zeu nu-l poți privi nepedepsit.
Privirea m-a-nghetațat, inima mi-a răpit,
M-a amețit cu orbitoarea ei lumină. 60

Ca noaptea, când un fulger luminos,
Vezi palid și uimit a cerului săgeată,
Strângi pleoapa dacă înspre tine cată,
Tremuri când vezi că Iupiter e mânios. 64

Doamnă, oare sub verzile lor unde
În ochii tăi Amorul se ascunde?
Cred că-l aveai deja când te-am privit.

Îmi amintesc, nu-i doar închipuire, 68
Cum din senin, la prima întâlnire,
Cu arcul și privirea, Amorul m-a lovit.